

[Justitsministeren.]

det derfor ikke for nødvendigt i Dag at komme nærmere ind paa de Betragtninger, der afgørende taler for at gennemføre Lovforslagets Bestemmelser, eller at imødegaa de Argumenter, som man har anført imod disse, og det saa meget mindre, som der i Lovforslagets Bemærkninger er gjort Rede herfor, ligesom der er gjort Henvisninger til de Steder i Rigsdagstidende, hvor hele Materialet angaaende dette Spørgsmaal findes, nemlig især Udtalelserne af de 3 Medlemmer af det justitsministerielle Udvalg af 1925, Højesterets forskellige Frklæringer, det staaende Retsplejeudvalgs Erklæring og de forskellige Oplysninger om, hvorledes Ordningen er i Norges og Sveriges Højesteretter, og hvorledes den virker i Praksis.

Jeg kommer nu endelig til Lovforslagets 4de og sidste Hovedpunkt, Indførelse af en Adgang for Nævningerne til at deltage i Strafudmaalingen i Nævningesager. Dette er et nyt Forslag, som ikke tidligere har foreligget for Rigsdagen. Jeg stiller det ud fra den Opfattelse, at der tiltrænges en Ændring i den bestaaende Ordning for Nævningeinstitutionens Udøvelse, og jeg stiller det til Overvejelse og Drøftelse, for at man gennem Samarbejde kan søge at finde det bedste Middel til at tilvejebringe en bedre Ordning.

Ved Loven af 1932 blev der som bekendt ved § 886 a gennemført den vigtige Ændring i Retsplejeloven, at der blev givet enhver af Parterne og enhver af Nævningerne Ret til at forlange Spørgsmaal stillet til Nævningerne om, hvorvidt der foreligger formildende eller skærpnde Omstændigheder. Denne nye Regel hviler paa den Betragtning, at det er overordentlig uheldigt, at der mangler enhver Kontakt mellem Nævningerne og Rettens juridiske Element. Efter den tidligere gældende Ordning har Nævningerne, hvem Skyldspørgsmaalets Afgørelse alene tilkommer, og Retten, hvem Strafudmaalingen alene tilkommer, været fuldstændig isoleret fra hinanden. Dette medfører, at de Synspunkter, som Nævningerne har anlagt ved deres Skyldig-Kendelse og som naturligvis kan være af stor Betydning for Strafudmaalingen, ikke kommer til Rettens Kendskab, saa der let kan komme til at mangle Harmoni mellem Rettens Strafudmaaling og Nævningernes Kendelse. Dette kan tænkes at føre til, at Nævningerne af Frygt for Konsekvenserne bliver betænkelige ved at kende tiltalte skyldig, eller at man særlig i Tilfælde, hvor Nævningerne har svaret nej til Spørgsmaalet, om tiltalte har begaaet en større

Forbrydelse, men ja til Spørgsmaalet, om han har begaaet en mindre Forbrydelse, rejser Tvivl om, hvorvidt Retten ved Strafudmaalingen har respekteret Nævningernes Kendelse.

De Betragtninger, der med Rette har ført til den nye Regel i § 886 a — altsaa, at man kan spørge Nævningerne, om der er formildende eller skærpnde Omstændigheder — bør imidlertid efter min Formening føres videre i samme Retning. Dette kan ske ved, at Nævningerne af deres Midte vælger 3, der tiltræder Retten og som Medlemmer af denne deltager i Strafudmaalingen. Dette foreslaas derfor indført ved den nye Regel i § 906 a. Da Indsættelse i Arbejds- hus eller Undergivelse af Sikkerhedsforvaring efter den nye Straffelov, skønt det ikke i denne Lov betegnes som Straf, dog knytter sig nær til den egentlige Strafanvendelse, foreslaas det, at de 3 Nævninger ogsaa skal deltage i Afgørelsen af Spørgsmaalet om Anvendelse af disse Foranstaltninger. De 3 Nævninger skal vælges efter Forholdstalsvalgmaaden under Ledelse af Ordføreren. De kan ikke bindes ved nogen Forskrift fra de andre Nævninger og er ikke berettigede til at forhandle med disse under Rettens Raadslagning og Afstemning.

Om Votering i denne af Jurister og Nævninger sammensatte Ret foreslaas i §§ 114 og 216 lignende Regler som om Voteringen i Landsrettens Domsmandsretter. Nævningerne skal altsaa stemme først, saaledes at den yngre stemmer før den ældre, og i Tilfælde af Stemmeliged skal det for tiltalte gunstigste Resultat indtræde.

Efter at Hovedparten af de mangfoldige Ændringer i Retsplejeloven er blevet gennemført ved Loven af 1932, vil det Lovforslag, som jeg her har den Ære at fremsætte, og som er rensset for alle de nævnte Detail-Ændringer, være let at overskue, og da tilmed de 2 af Lovforslagets 3 Hovedpunkter er gennemdrøftet tidligere her i Tinget, er det mit Haab, at det maa kunne lykkes snart at gennemføre Lovforslaget, saaledes at den danske Retspleje derefter kan siges i det store og hele at være ordnet paa tilfredsstillende Maade.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov vedrørende Grundforbedringsarbejder*. Dette Lovforslag er ganske svarende til den siden 1926 paa dette Omraade gældende Lov, som har givet Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til uden højere Myndigheds Samtykke at paa- tage sig Garantien for Laan til Grundfor-